

Skatteministeriet

7. november 2024
J.nr. 2024 - 2586

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 28 - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, aktiesparekontoloven, aktieavancebeskatningsloven, personskatteloven og forskellige andre love (Udmøntning af dele af Aftale og Iværksætterpakken).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 11. oktober 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Rasmus Stoklund

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for Skatteforvaltningens nye praksis, hvor tidligere udbetalte skatte kreditter genoptages, herunder hvad baggrunden er og hvad ministeren gør for at sikre, at virksomhederne fortsat kan have tillid til skatte kreditordningen? Det ønskes oplyst med hvilken hjemmel, sagerne genoptages, hvor mange sager det drejer sig om, og efter hvilke kriterier genoptagelserne udvælges efter.

Svar

Det fremgår af ligningslovens § 8 X, stk. 1, at selskaber m.v. og personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at få udbetalt skatteværdien af underskud – skatte kreditter – der stammer fra udgifter, der straks afskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter bestemmelserne i ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Der kan dog højst udbetales skatteværdien af underskud svarende til de afholdte udgifter.

Efter den gældende bestemmelse kan der for hvert indkomstår højst udbetales skatteværdien af 25 mio. kr. Som opfølgning på *Aftale om Iværksætterpakken* er det ved nærværende lovforslag foreslået at forhøje loftet over skatte kreditterne, således at loftet for indkomståret fra og med indkomståret 2027 forhøjes til 35 mio. kr. Forhøjelsen skal medvirke til at styrke især små og mellemstore virksomheders likviditet i perioder, hvor forsknings- og udviklingsaktiviteter ikke resulterer i indtægter.

Det fremgår af § 8 X, stk. 5, at hvis der er sket udbetaling med et større beløb, end bestemmelsen i § 8 X, stk. 1, berettiger til, opkræves det for meget udbetalte beløb. Det fremgår endvidere, at bestemmelserne i selskabsskatteloven om opkrævning af restskat finder tilsvarende anvendelse. Det medfører, at hvis udgifter, der har dannet grundlag for udbetaling af en skatte kredit, ikke opfylder kravene til at udgøre udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, vil den udbetalte skatte kredit skulle tilbagebetales på samme måde, som hvis der var tale om en restskat.

Skatte kreditordningen i ligningslovens § 8 X, herunder bestemmelserne om tilbagebetaling af det for meget udbetalte beløb, blev indført med virkning fra indkomståret 2012. Der er derfor ikke tale om nye regler eller om en ny praksis fra Skatteforvaltningens side.

Der spørges til, hvilken hjemmel der er for genoptagelse på Skattestyrelsens initiativ af sagerne, hvor der er ansøgt om skatte kredit på oplysningstidspunktet. Skattestyrelsen anvender de almindelige fristregler i skatteforvaltningsloven, hvor udgangspunktet er, at Skattestyrelsen senest 1. maj i det 4. indkomstår efter indkomstårets udløb kan varsle en ændring af den skattepligtige indkomst.

I forhold til antallet af sager, hvor der sker opkrævning af for meget udbetalt beløb, og efter hvilke kriterier genoptagelserne udvælges, har Skattestyrelsen oplyst følgende:

”Det er ikke i spørgsmålet oplyst, for hvilket kalenderår der ønskes opgjort antal genoptagelser. Skattestyrelsen har opgjort antallet af genoptagelser for selskaber. Skattestyrelsen

har gennemført 146 genoptagelser på Skattestyrelsens initiativ i kalenderåret 2022 og 103 i kalenderåret 2023.

Kontroller af selskaber, som har anmodet om skattecredit, udvælges ud fra risiko og væsentlighed. Det gælder også for selskaber, som tages under konkursbehandling eller er under tvangsopløsning. Ved vurderingen af, om der er grundlag for at gennemføre en kontrol, henses der til relevante specifikke forhold for det enkelte selskab, der vurderes i forhold til den gældende retspraksis på området.”

Jeg har som skatteminister stor forståelse for, at usikkerhed om afgrænsningen af, hvad der udgør udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, kan give en vis usikkerhed om anvendelsen af skattecreditordningen. Skatteforvaltningen gør dog en stor indsats for at informere om, hvilke krav der stilles. Og hvis virksomheden er i tvivl, kan der anmodes om et bindende svar, der kan skabe sikkerhed for den skattemæssige vurdering.

Jeg vil gerne fastslå, at skattecreditordningen er et vigtigt instrument i forhold til at styrke incitamentet til at investere i forskning og udvikling, herunder særligt i forhold til små og mellemstore virksomheder, som endnu ikke har et overskud. Her kan skattecreditordningen styrke likviditeten for virksomhederne og evt. også medvirke til at give adgang til risikovillig kapital.